

ת"פ 46593/09/20 - יוסי יונתני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 46593-09-20 מדינת ישראל נ' יונתני

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה עמית פרייז
מבקש/נאשם יוסי יונתני
ע"י עו"ד איתי כהן
נגד מדינת ישראל
משיבה/מאשימה
ע"י שלוחת תביעות כפר סבא

החלטה

לפניי בקשה לביטול כתב אישום עקב הפרת חובת היידוע בדבר זכות השימוע.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של חבלה במזיד ברכב. הנאשם מואשם בכך שפגע פעמיים ברכב המתלונן, בן זוגה של גרושתו, וגרם לנזק בשווי 6300 ₪.

לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם לא קיבל מכתב יידוע בדבר זכותו לשימוע, ובשל כך יש לבטל את כתב האישום נגדו.

סעיף 60א(א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן:

"רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, כי קיימת מניעה לכך".

סעיף 60א(ג) לחוק קובע:

"נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור מסירה".

מתגובת המאשימה עולה כי מכתב היידוע נשלח ביום 25/6/20 לכתובת "אפרים קציר, הוד השרון". לתגובה צורף מכתב היידוע ותדפיס מעקב משלוחים מהדואר, ממנו עולה כי ביום 7/7/20 נמצא ש"המען הנקוב על דבר הדואר שגוי" וכי ביום 14/7/20 דבר הדואר הוחזר לשולח.

הנה כי כן, מכתב היידוע נשלח לכתובת אשר אמנם כוללת את פרטי העיר והרחוב, אך אינה כוללת את מספר הבית הספציפי בו מתגורר הנאשם. לטענת המאשימה, אלה פרטי הכתובת אשר היו ידועים לה, בהתאם לרישומים במערכת המשטרית, ובכך לכאורה מילאה חובתה בהתאם לסעיף 60א(א) לעיל. אולם, כפי שציין בצדק ב"כ הנאשם, בכתב האישום, שהוגש רק כשלושה חודשים לאחר מכן, מצוינת כתובתו המלאה והמדויקת של הנאשם, לרבות מספר הבית.

במצב דברים זה, הרי שהמאשימה לא שלחה את מכתב היידוע לכתובת המלאה שהיתה ידועה לה. אין המדובר בפגם של מה בכך, שכן אי הופעת מספר הבית על גבי המכתב יוצרת קושי של ממש בדבר איתורו של הנאשם על ידי רשות הדואר, באופן שמקטין מאד את הסיכויים שהמכתב יגיע לידו, דבר המרוקן מתוכן את חובת שליחת מכתב היידוע. באופן לא תמוה כלל, הדבר הוביל לכך שמכתב היידוע חזר כלעומת שבא.

אף אם הייתי מניח כי משום מה בעת שליחת מכתב היידוע מספר הבית לא היה ידוע למאשימה, הרי שלא היה בכך בכדי להועיל לקבלת עמדתה. במצב שכזה מצופה היה מהמאשימה לערוך בירור מהו מספר הבית, שכן ללא נתון זה, שליחת המכתב לא תועיל להגעתו ליעדו, ולהגשמת חובת היידוע. בכך שונה מקרה זה מהותית מהמקרה שהתברר בת"פ 20349-08-17, שאוזכר על ידי המאשימה, שכן שם צויין מלכתחילה גם מספר בית, אך לא מספר הדירה; במצב שכזה עדיין היה ביכולתו של דוור סביר לאתר הנאשם במאמץ סביר, ומשכך לא היתה הצדקה באותו מקרה לבירור כתובת מדויקת יותר על ידי המאשימה.

בפסיקה לא קיימת אחידות בדבר נפקות הפגם במקרה של הפרת חובת היידוע. קיימות החלטות במסגרתן בוטלו כתבי האישום על מנת לאפשר את קיומו של השימוע בטרם הגשת כתב אישום, וקיימות החלטות במסגרתן מתאפשר קיום שימוע בדיעבד לנאשם. נוכח העובדה שבמקרה זה מדובר בפגם בעוצמה יחסית גבוהה, מה עוד שניתן היה למנוע אותו בנקל, האמצעי המתאים לריפוי הפגם הוא ביטול כתב האישום, זאת על מנת להחזיר את הגלגל אחורנית, ולאפשר את קיומו של השימוע במצב בו לא עומד נגד הנאשם כתב אישום.

נוכח האמור לעיל, כתב האישום מבוטל.

על ב"כ הנאשם לפנות למאשימה במכתב לעריכת שימוע תוך 30 יום ממועד קבלת ההחלטה. ככל שב"כ הנאשם לא יעשה כן, הדבר ייחשב כוויתור על זכות השימוע, על כל המשתמע מכך.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז.

ניתנה היום, ד' תמוז תשפ"א, 14 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

